

τώδη τῶν ξένων βλάβησιν καὶ ἀποδοῦσα αὐτὴν εἰς τὰς ὠλένας τῆς, τὴν νύμφην τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἰταλία εἶχεν ἀνάγκην ἐνθουσιασμοῦ, μεγάλης δυνάμεως, ἥτις ἐγέννησε τὰς Σταυροφορίας, ἐκυρίευσεν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀνετίναξε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς δουλείας καὶ ἤνωσε τὰ ἐγκατεσπαρμένα μέλη τῆς Ἰταλίας. Χωρὶς τοῦ Γαριβάλδου ἡδύνατο νὰ ἐνωθῇ ἡ Ἰταλία· ἀλλ' ὅχι καὶ χωρὶς ἐνθουσιασμοῦ. Καὶ ἐνθουσιασμός ἦτο ὁ Γαριβάλδης. Ἄν ἦναι ἀληθὲς ὅ,τι εἶπεν ὁ Καρλῶν ὅτι «ἡ ἱστορία εἶναι ἱστορία τῆς καρδίας», ὁ Γαριβάλδης ἐδημιούργησε τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὴν καρδίαν του. Ἐπλήρωσε τὴν ἀτμοσφαῖράν της ἐκατομμύρια ὄνειρων ἐλευθερίας, καὶ αὐτὰ ἦσαν αἱ ἀληθεῖς στρατιαί του, ὅχι οἱ χίλιοι τῆς Μαρσάλας, ἢ οἱ τρισχίλιοι τῆς Ρώμης. Ἐπολέμησε μετ' ὄνειρα, ἵνα κατακτήσῃ ἐν ὄνειρον — τὴν Ἰταλίαν του μίαν.

*
* *

Εἶχε δίκαιον ἐν τῇ διαθήκῃ του νὰ παραγγεῖλῃ, ὅπως τὸ σῶμά του κατῇ. «Ὅ,τι ἐλέχθη ὑπὸ Ἀγγλοῦ δραματοῦργου διὰ τὸν Πομπήϊον, «ὅτι αἱ πυραμίδες δὲν ἀρκοῦσιν, ἵνα περιλάβωσι τὸ ἐνδοξὸν σῶμά του καὶ ὅτι μόνον ὁ θόλος τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἀντάξιον αὐτοῦ μνημεῖον», εἶναι ἀληθὲς μόνον διὰ τὸν Γαριβάλδην. Εἶχε δίκαιον ἐν τῇ διαθήκῃ του νὰ παραγγεῖλῃ, ὅπως τὸ σῶμά του κατῇ.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ καρδία του, ἀλλὰ τὸ ὄνομά του εἰς τὸν οὐρανόν!

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Εἶχατε ἰδῆ τῆς προάλλαις μίαν φάλαγγα ἐφίππων ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, διατρέχουσιν μεθ' ὁρμῆς τοὺς δρόμους ἠνωμένην ὡς μακεδονικὴν φάλαγγα; Ἐκαμνε γυμνάσια ἐφόδου ἐναντίον τοῦ Ζυθοπωλείου Φίσερ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους ἐκυρίευσεν, σύσσωμος ἀναρριχηθεῖσα... τὸν κήπὸν του, καὶ ἀνατρέψασα τραπέζας, προχώματα, δένδρα, κλίμακας, παιδιὰ, ἐμποιήσασα δὲ τρόμον εἰς ὅλον ἐκεῖ τὸν ἡσυχάζοντα κόσμον καὶ πληρώσαντα τὸ ποτήριόν του διὰ νὰ τὸ πῇ μακρὰν τῶν πετάλων καὶ τῶν λακτισμάτων τῶν ἵππων τῶν νεαρῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Παρεφρόνησαν, κατὰ τὰς θετικὰς εἰδήσεις, ὅς ἔχει ἡ γειτόνισα «Νέα Ἐφημερίς», παρεφρόνησαν ἀπὸ μεγάλου φιλοβασιλικὸν ἐνθουσιασμόν οἱ οἱκοὶ τῶν κ.κ. Μ. Νεγρεπόντη, Ι. Βούρου καὶ Β. Μελά. Οἱ δυστυχεῖς, καθ' ἃ γράφει ἡ συνάδελφος «ὠνειρεύοντο ἐν τῇ ἀκινήσει των» (ὁ κ. Καμπούρογλου φαίνεται ὠνειρεύεται ἐν τῇ κινήσει του) «καὶ ἐταξιδεύον εἰς πέλαγος φιλοπατρίας» — οἱ οἱκοὶ — «καὶ συνήντων ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας» — οἱ οἱκοὶ — «καὶ ἔχαιρον» — οἱ οἱκοὶ.

Διετάχθησαν δὲ, ὡς ἐμάθομεν, δύο ἱλαὶ ἐφίππου χωροφυλακῆς πρὸς σύλληψιν τῶν ταξιδευόντων οἰκῶν, διότι

οἱ καυμένοι Νεγρεπόντης καὶ Μελάς ἂν μείνουν χωρὶς μέγαλα, εἶναι βουρδούσηδες χωρὶς βρακί.

Τώρα κατήντησαν τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» καὶ ἡ «Νέα Ἐφημερίς» χάριν τοῦ κόμματος νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἐνδιαφέροντος τοὺς ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Συντάγματος τιτρώσκοντας διὰ τῶν πυρίνων των ὀφθαλμῶν νέους τὰς καρδίας νεανίδων, καὶ εἶτα ἀνερχομένους μετ' αὐτῶν εἰς τὰς σερμάς, ὡς ὁ «Τηλέγραφος», ἡ «Κλειὼ» καὶ ὁ Σιβιτανίδης, οἰκίας των, ἐνθα κατακλίνονται τὰ παλληκάρια ἀδελφεῖς, ἀλλ' αἱ νέαι ἐνθα εἶναι κατακεκλιμέναι δὲν ἐνδίδουν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀδελφῶν νέων, κτλ. κτλ. δι' ὅλα δὲ αὐτὰ ἐρωτᾷ ἀφοῦ τὰ δανεῖζεται ἐκ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος» ἡ «Νέα Ἐφημερίς»: «Εἶναι δυνατόν; Ὁφείλει ἀμέσως ἐξηγήσεις ἡ Ἀστυνομία.» Ἐνθα οἱ οἱκοὶ τῶν κ.κ. Νεγρεπόντη καὶ Βούρου ὠνειρεύονται ἐν ἀκινήσει, ταξιδεύουν εἰς τὰ πελάγη καὶ χαίρουν χαρὰν νηπίου καὶ Καμπούρογλου!

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἕνας μανάδης εἶναι ἀνώτερος τοῦ νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως. — Ἐνθυμεῖσθε τὸ παράνομον κλείσιμον ἐνὸς λαχανοπωλείου, πρῶην παντοπωλείου, πρῶην ὀπωροπωλείου, παρὰ τὴν πύλιν τῆς ἀγορᾶς. Ἐπὶ τέλους ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ τὸ ἀνοίξουν· ἀλλ' ἐλογάζετο χωρὶς τὸν παντοδύναμον μανάδην καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας διέταξεν ὁ αὐτὸς Διευθυντὴς νὰ τὸ κλείσουν. Ἐγένετο δὲ τὸ κλείσιμον καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς κλητηρικῆς βαναυσότητος. Ἐως ὅτου ὁ πτωχὸς ἐνοικιαστὴς ἠναγκάσθη νὰ τὸ κάμῃ ὀπωροπωλεῖον. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἱεραρχία ἐν τῷ κράτει μας· εἰς τὴν κατωτέραν βαθμίδα εὐρίσκεται ὁ νόμος· ἀνωθεν τοῦ νόμου ὁ βασιλεὺς· ἀνωθεν τοῦ βασιλέως ὁ δήμαρχος· ἀνωθεν τοῦ δημάρχου ὁ κύρ ἀστυνόμος καὶ ἀνωθεν τοῦ κύρ ἀστυνόμου ὁ μανάδης, τοῦ ὁποῖου λησμονοῦμεν τὸ ἐνδοξὸν ὄνομα.

Γοῦστο Πειραιωτίσης:

— Ἐμένα μοῦ ἀρέσει ὁ ἐπὶ βραχὺς περίπατος!

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΚΡΙΑΚΑ

Θ'.

Μίαν ἀνάμνησιν ἱστορικὴν μάς φέρει εἰς τὴν φαντασίαν ἡ Ἑλληνὶς Ἐπαναστάτις μάς ὑπενθυμίζει τὴν Περθεύον τῆς Αὐρηλίας. Ὅταν ἐπολέμει καὶ ἡ Περιστέρα, εἶχε πλήρη τὰ δικαιώματα, ὅπως ὀνομάζεται Περθεύος τῆς Μικεδονίας. Ἐκ τῶν δύο Παρθένων, ἡ μία, ἡ Λωρεννίς, εἶναι ὅλη φῶς, ἱστορία, δόξα· ἡ ἄλλη, ἔαν μὴ ὁ κ. Γρίβας συνελάβανε μετὰ τὸς τόσων ληστῶν καὶ τὸν σύζυγον τῆς Περιστέρας, τὸ ὄνομά της ὡς πολέμιστοῦ θὰ ἐπέτα ἀπὸ τῆς μνήμης καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ στενοῦ

κύκλου τῆς Λαρίσσης ἢ τῆς πατρίδος Σιάτιστας, ὡς ἐπέ-
τα αὐτὴ ἀπὸ βουνοῦ εἰς βουνὸν καὶ ἀπὸ ῥάχης σὲ ῥάχην.
Ἀλλὰ παραμερίσατε τὴν ἱστορίαν, τὴν δόξαν, τὴν λάμ-
ψιν, καὶ ὑπὸ τὸ λευκὸν φῶς τοῦ σπουδαστηρίου σας πα-
ραβάλετε τὰς δύο Παρθένας. Ποῖον μεγάλον χάσμα τὰς
χωρίζει; Πτωχὴ χωρὶς ἡ Ἰωάννα· πτωχὴ καὶ ἡ Περι-
στέρα. Ἀγράμματος καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη. **Ψυχὴ καὶ**
σῶματι λέγουν διὰ τὴν πρώτην ἦτο προωρισμένη νὰ
μεῖνῃ παιδί· ἡ Περιστέρα· ἔλεγεν ὅτι τώρα μόλις ἐ-
νοήσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς γιὰ γυναῖκα. Ὡστε ἂν τὰς στρα-
τιωτικὰς δυνάμεις τῆς Λαρίσσης ἀντὶ τοῦ Γρίβα τὰς διώ-
κει ὁ Μακράκης, καὶ ἡ Περιστέρα, ὡς ἡ Ἰωάννα ἐκαίετο
ὡς μάγισσα, θὰ ἦτο καὶ αὐτὴ καὶ θάμενε παιδί. Ὁ πα-
τήρ τῆς Ἰωάννας τὴν ἠπειλεῖ ὅτι θὰ τὴν ἐπνίγῃ μὲ τὰς
ἰδίας του χεῖρας, παρὰ νὰ τὴν βλέπῃ μαζὶ μὲ στρατιω-
τικούς· ἡ θεία τῆς Περιστέρας, ἐὰν ἦτο δυνατωτέρα, θὰ
τὴν ἐστραγγάλιζε, παρὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ κορίτσι πρᾶγμα
νὰ βγῇ μοναχὴ τῆς ἑστᾶς βουνά. Ἡ Ἰωάννα ἐνεδύθη ἀν-
δρικά καὶ δὲν ἐννοοῦσε ποτὲ νὰ τὰ βγάλῃ· ἡ Περιστέρα
δύο μῆνας ἐκ τῆς ἐπινύκτου ἐν Λαρίσσει δὲν ἐννοοῦσε νὰ
βγάλῃ τὴν φουστανέλλα. Ἡ ὀρησκεία ἐνέπνεε τὴν Ἰωάν-
ναν· ἡ πατρὶς τὴν Περιστέραν. Ἐκείνη ἐζήτηε νὰ διώξῃ
ἐκ τῆς Γαλλίας τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς Μακεδο-
νίας τοὺς Τούρκους. Εἶχε πίστιν ἡ Ἰωάννα εἰς τὴν ἁγίαν
Μαργαρίταν, ὅτι δὲν θὰ φονευθῇ εἰς τὸν πόλεμον· καὶ ἡ
Περστέρα εἰς τὸ τίμιον ξύλον, ὅτι βόλι δὲν τὴν πιάνει.
Κατάλευκον πανοπλίαν καὶ κατάλευκον σημαίαν ἔφερεν ἡ
Παρθένος τοῦ Δομρεμού· κάτασπρα φοροῦσε ἡ Παρθένος
τῆς Σιάτιστας· τὰ φορεῖ ἀκόμη ἡ σύζυγος τοῦ Πέριδικα.
Ὀλίγον ἔτρωγεν ἡ Ἰωάννα· ὀλίγον τρώγει ἡ Περιστέρα.
18ετῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον ε' ἐκείνη·
18ετῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον αὐτὴ. Μὲ
μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκείνη τὸν εὗρεν ἐτοιμοπόλεμον·
ἐνῷ αὐτὴ ἠξιώθη ἀκροάσεως ὀλίγον πρὸ τοῦ προγεύματος.

Ἀλλὰ διατί ἡ Παρθένος τῆς Αὐρηλίας φωτοβολεῖ ἐν
τῇ Παγκοσμίῳ Ἱστορίᾳ; ἡ δὲ πτωχὴ Περιστέρα μόλις ἠ-
ξιώθη τοῦ ἀμυδροῦ φωτός τῆς «Ν. Ἐφημερίδος» καὶ τοῦ
«Μὴ Χάνεσαι»; Δὲν εἶχον τὴν αὐτὴν αἱ δύο μεγάλην

καρδίαν, κόραι μικροκαμωμένοι, αὐιλλωμένην πρὸς χιλίαν
ἀνδρικήν; Δὲν εἶναι ὑπερτέρα ἡ Ἑλληνὶς τῆς Γαλλίδος,
διότι αὐτὴ μὲν παρεφέρετο ὑπὸ ὀπτασιῶν, ὁραμάτων, ὑπὸ
τινὸς θρησκευτικῆς μανίας, ἔβλεπε τὸν Ἀγγέλον Μιχαήλ,
τὴν ἁγίαν Μαργαρίταν, ἤκουε φωνὰς μυστηριώδεις, ἐ-
προφήτευεν, ἐμάντευεν, ἐνῷ ἡ κόρη τῆς Μακεδονίας τὴν
καρδίαν τῆς ἤκουεν ἀντὶ Ἀγγέλων, τὸ στήθος τῆς ἀντὶ
Ἀγίων, τοὺς βραχίονάς τῆς ἀντὶ προφητείας καὶ τὸν σκο-
πευτὴν ὀφθαλμόν τῆς ἀντὶ ὁραμάτων;

Ἡ διαφορὰ τῶν χρόνων αἶρει τὸν πέπλον τῆς ἀπορίας·
ἡ Περιστέρα ἂν ἔζη εἰς τὸ 21 βεβαίως θὰ εἶχεν ἤδη
ψαλῆ ὑπὸ τοῦ Βύρωνος, τοῦ Οὐγκώ καὶ τοῦ Σολωμοῦ. Ἀλλ'
εἰς τὸ 82 ἡ Περιστέρα εἶναι πικρὸς ἀναχρονισμὸς, σχε-
δὸν γελοιογραφία καὶ πόσο ἔκαμε καλὰ νὰ ἀποθέσῃ ἡ
Περστέρα τὴν φουστανέλλαν, τὸ γκρά, τὸ μανδύλι, καὶ
τὰ τσαρούχια τῆς καὶ νὰ κρεμάσῃ ἐνώτια, νὰ λάβῃ ἄν-
δρα καὶ νὰ ζητῇ νὰ μάθῃ . . . γράμματα!

Καλεῖσθαι.

ΚΕΡΑΣΙΑ

Τὸ Μάϊ ἔχ' ἡ ἀνοιξι, τὰ χελιδόνια ὁ Μάρτις,
Ὁ Ἀπρίλης τὰ τριαντάφυλλα καὶ ὁ Μάϊς τὰ κεράσια.
Κεράσια, καλῶς ἤρθατε, βαθειὰ βαθειὰ λουσμένα,
Ἐὰν τιμημέναις παρθεναῖς, εἰς τῆς ντροπῆς τὸ χρῶμα.
Ἐσᾶς καὶ τὰ τριαντάφυλλα, ἑσᾶς δίδυμ' ἀδερφάκια
Μὲ μιὰ πνοή τοῦ ὁ Θεὸς σᾶς ἔρριξ' ἐδῶ κάτου.
Σᾶς ἔχει δώσει καὶ τῶν δυὸ τὴν ἀνοιξι πατρίδα,
Κεράσια, τὴ γλυκάδα του, τὴν εὐωδίαν του, ῥόδα,
Καὶ τὴ ζωὴ σας λιγοστή, ἑσᾶς καθ' ὥραίου δῶ κάτου.
Ὅταν σᾶς βλέπω τὸ πρῶτ' ἐς τὰ δένδρα σας ἐπάνω,
Τῆς γῆς κοράλλια ὀλόγλυκα, μικρούλια μου κεράσια,
Πότε μοῦ φαίνεσθε δροσιὰς σταλαγματιαῖς βαρμέναις
Μέσ' ἐς τὴν πορφύρα τῆς αὐγῆς,

Ὁ Καρύδης εὐρὼν συντρόφους τῆς φάρας του ἐνεπλήσθη
χαρᾶς.

— Αὐτὸς ὁ Μουντζουρίδης, μᾶς εἶπε, δὲν εἶναι κακῆς
ψυχῆς ἄνθρωπος, ἀλλὰ τί νὰ τὸν κένῃς ποῦ εἶναι παρὰ
πολὺ φιλοβασιλικός. Θέλει μὲ τὰς καταδιώξεις του νὰ
πουλήσῃ ἐκδούλευσιν εἰς τὸν Ὁθωνα, γιὰ ν' ἀρπάξῃ κα-
νένα παράσημο. Ἀς τον νὰ πάῃ ἐς τὸ διάβολο.

— Καλὰ ὅλα αὐτὰ, ἀλλὰ νὰ μᾶς καθήσῃ μέσα γιὰ τὸ
τίποτα;

— Σταθῆτε νὰ τὸν κάμωμεν νὰ λυσσάξῃ. Θὰ ἐκδώσω
ἐκτακτὸν παράρτημα γιὰ τὴν προφυλάκισίν σας.

Ἦτο αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς τὸν σκανδαλώδη
τότε δημοσιογράφον Καρύδην, οὗτινος ἡ ἐφημερίς εἶχε
παυθῇ, τοῦ νὰ γράφῃ ἐν τῇ φυλακῇ.

Ὁ Καρύδης ἐπὶ τεμαχίου χάρτου ἔγραψεν ἀρθρίδιον
σφοδρότατον κατὰ τε τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Εἰσαγγελέως
καὶ τῆς βασιλείας, τὸν χάρτην δὲ συμπήξας τὸν ἔθηκεν
ὡς βούλωμα εἰς τινὰ μποτίλια, τὴν ὁποίαν παρέδωκεν
εἰς τὸν σκοπὸν, παρακαλῶν αὐτὸν, ὅπως μᾶς πάρῃ λίγο
κρασί, γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ τὰ μουςαφιρλίκια.

Ἡ μποτίλια ἐδόθη εἰς τὸν ἀπέναντι μπακάλην, ὅστις
ἀφαιρέσας τὸ πῶμα ἐξαπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὸ τυπογρα-

4=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ"=4

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδε ἀριθ. 296)

Κάτω ὁ Διευθυντής.

Τὴν ἐπαύριον ἐν σῶματι ὠδηγήθημεν εἰς τὸν εἰσαγγε-
λέα Μουντζουρίδην, ἄνδρα κατεργαρώτατον.

Ἀφηγήθημεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀστεῖον συμβάν, καὶ μ' ὅλον
ὅτι ἐπέισθη περὶ τῆς ἀληθείας, οὐδὲν ἤττον ἔκρινε καλὸν
νὰ μᾶς διευθύνῃ εἰς τὰ μέγαρα τοῦ Καρμπολά, ὅπου με-
ταξὺ τῶν ἄλλων εὕρομεν καὶ τὸν Καρύδην, τὸν γνωστὸν
τοῦ «Φωτός» συντάκτην.

Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπέλθισαν ἐφύλαττε
κτὶ ἰδιαιτέρως σκοπός.